

İKİ ŞİİR

Elnur Aslanbeyli

Daşlara Doğru

Eser dan üzünden haggın yelleri
Könül yazdan galhar gışlara doğru
Geler burum burum dağın dumanı
Çöker eteklerden gaşlara doğru

Gannı köyneyini al bilen canım
Garadinmez dostu lal bilen canım
Gezme adamlarda halbilen, canım,
Gaç, gaç ağaçlara, guşlara doğru

Özünü bilersen gel yavaş-yavaş
Özü gul olana ne gul-garavaş?!
Dünyada en ulu hagg – bu gara daş,
Könlün varsa yürü daşlara doğru

Bilmez

Gözel heta yapar dostun elleri
Çalar ciyerime henceri bilmez
Giyamet govğası var bu dünyanın
Garı biler, sultan senceri bilmez

Merd merdane deyer böyle ganundu
Ya bir demirçoğlu, ya bir cünundu
Çirmenib girende meydan onundu
Sağ nedi, sol nedi inceli bilmez

Aşig sevib çeker felek cebrini
Pir bilib operler merdin gebrini
Ezelden beledi – gözel gedrini
İgid giymetini henceri bilmez?

ANNE

Songül Özel

Anılar gelince bir bir gözüme
Gönül sarayımı yıkıyor anne
Evladım deyişin düşünce dile
Bu dert ciğerimi yakıyor anne

Bir gül goncasıydın gönül bahçemde
Boram boram kokardın her seherde
Nazenin gülüşün bilmem ki nerde
Artık bülbül sensiz şakıyor anne

Çile çektin gülemedin ağladın
Günler geçti dertlerini saymadın
Eşe dosta diyemedin kıymadın
Şimdi gözler naçar bakıyor anne

Bitmez bu dert gönlümdedir sızısı
İman ettik ölüm Rabbin yazısı
Kolay olsun kabirdeki sorgusu
Gözyaşım sel olup akıyor anne